

РЕШЕНИЕ

№ 9637

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 19.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4710** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба Вх. № 17334/02.05.2024г. по описа на АССГ на „ЗАЛОЖНА КЪЩА КОНЕКТИВ 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с управител М. Т., адрес : [населено място], [улица], чрез адв. Д. П., срещу Решение № ПИ-85/18.03.2024г. на Директора на ТД на НАП-С., с което е отхвърлена жалбата на дружеството като неоснователна и е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПОМ/ с Изх. №С230022-022-0076598 от 23.10.2023 г. и Протокол за изземване от 23.10.2023г. , издадени от Б. Й., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно, като намира, че не са спазени процесуалните правила по издаването на оспореното Постановление за налагане на обезпечителни мерки, както и че, постановлението е необосновано и немотивирано. Иска от съда да бъде отменено потвърденото постановление, като незаконосъобразно изцяло. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът –директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. И., оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и иска отхвърлянето и. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена-не изпраща представител, не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от

ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 197, ал. 1 от ДОПК срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по смисъла на чл. 145 и сл. от АПК, след конкретизиране предмета на оспорване от жалбоподателя и се оспорва от лице адресат на акта. Не се установява наличие на препятстващи съдебното производство основания по смисъла на чл. 159 от АПК във вр. с пар. 2 от ДР на ДОПК, с оглед на което и съдът намира допустимост на съдебното разглеждане на жалбата по делото и следва да се произнесе по същество на правния спор.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установява се от приложената към делото административна преписка и доказателствата към нея, че обжалваното Решение, е във връзка с проведено административно производство по обжалването на налагане на обезпечителни мерки с ПОМ с Изх. №С230022-022-0076598 от 23.10.2023 издадено от Б. Й., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Не е спорно и се установява от приложените писмени доказателства, че жалбоподателят е подал жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С230022-022-0076598 от 23.10.2023 г., за което е предвидено обжалване по реда на чл. 197 от ДОПК и срещу Протокол за изземване с изх. №230022-027- 0001243/23.10.2023 г. действие, обжалваемо по реда на чл. 266 от ДОПК, които актове са неразривно свързани. Те са част от фактическия състав по налагане на запор върху парични средства на основании чл. 204 от ДОПК, тъй като запорът се извършва чрез опис и изземване на същите, поради което жалбата не е разделяна, а разгледана в едно производство.

Жалбоподателят е оспорвал Постановление за налагане на обезпечителни мерки/ПНОМ/ с изх. №0230022-022-0076598 от 23.10.2023 г. за наложения запор върху парични средства на задълженото лице в каса, като неправилно и незаконосъобразно. Твърдял, че не става ясно как, кога, от кого и на какво основание е установена наличността в размер на 79,76 лева. Счита, че обстоятелствата в ПНОМ не са подкрепени с доказателства. На следващо място е посочил Протокол за изземване с изх. №230022-027-0001243/23.10.2023 г., въз основа на който се приема хипотетично от лицето, че е издадено обжалваното постановление, но и този документ се посочва като незаконосъобразен, тъй като при изземването на вещите е липсвало присъствие на представляващ на дружеството.

Не се спори по делото и е установено, че в В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №231359941/2023 г. срещу „ЗАЛОЖНА КЪЩА КОЛЕКТИВ 22“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] за събирането на установени и изискуеми публични вземания общо в размер на 16 896,59 лв. към 12.05.2023 г. Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С230022-048-0062696/12.05.2023 г., в което публичните задължения на лицето са конкретизирани по размер, вид и др.

Актът е връчен на 23.06.2023 г. от лицензиран пощенски оператор „М и БМ ЕКСПРЕС“, чрез писмо с обратна разписка. Съгласно справка от 07.03.2024 г. за актуалният размер на публичните задължения по изпълнителното дело, същите са в размер на 135 447,12 лв. Присъединяване на изискуеми задължения с изтекъл срок за плащане към ИД е извършено с Разпореждания с изх. №С230022-105-0224892/16.06.2023 г., изх. №С230022-105-0337860/01.09.2023 г., изх. №С230022-105-0361852/20.09.2023 г., връчени на задълженото лице от лицензиран пощенски оператор „М и БМ ЕКСПРЕС“, чрез писма с обратни разписки.

Публичният изпълнител (ПИ) е извършил справка в електронните регистри на НАП, от която е установил наличие на регистрирани фискални устройства на „ЗАЛОЖНА КЪЩА КОНЕКТИВ 22“ ЕООД ЕИК[ЕИК].

Съгласно чл. 200 и чл. 204 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК за обезпечаване на публичните задължения по изпълнителното дело са предприети действия от публичен изпълнител, а именно издадено е Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С230022-022-0076598 от 23.10.2023 г., е което е наложен запор върху установени парични средства на длъжника в стопанисвания обект в [населено място], [улица], [жилищен адрес] маг. 3, в размер на 79,76 лв.

На основание чл. 204 от ДОПК е извършено описването, изземването и внасянето на запорираната сума по сметката на публичен изпълнител, действия обективирани в Протокол с изх. №С230022-027-0001243/23.10.2023 г.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С230022-022- 0076598 от 23.10.2023 г. и Протокол с изх. №С230022-027-0001243/23.10.2023 г. са връчени на задълженото лице от лицензиран пощенски оператор „М и БМ ЕКСПРЕС“, чрез писмо с обратна разписка на 31.10.2023г.

Запорираната и иззета сума е внесена по сметка за принудително събиране в ТД на НАП С. на 23Д0.2023 г., като сумата е разпределена по изпълнителното дело с Рапореждане с изх. №С230022-125-0337123/08.11 .2023 г.

Извършени са справки за проучване на имущественото състояние на задълженото лице, от които се установява, че няма данни за притежавани недвижими имоти, моторни превозно средства и банкови сметки.

В хода на съдебното производство са представени писмени доказателства от които се установява, че жалбоподателят няма регистрирани активни банкови сметки, налично недвижимо и движимо имущество. От приложената в хода на съдебното производство справка за задълженията на „ЗАЛОЖНА КЪЩА КОНЕКТИВ 22“ ЕООД, към 20.11.2024г., е видно нарастване на дълга три пъти от момента на налагането на запора.

От жалбоподателя не са представени доказателства от които да се установяват извършени плащания по поканите за доброволно изпълнение в хода на изпълнителното производство, предоставени банкови гаранции или други

обезпечения относно публичните вземания.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Оспореното Постановление за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 12, ал. 4, т. 1 и чл. 167, ал. 1 от ДОПК, поради което и не се констатира основания за незаконосъобразност поради липсата на компетентност. Постановлението е издадено в изискуемата форма и съдържа предвидените в разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 1-9 от ДОПК реквизити. Същото е мотивирано и обосновано, с изричното посочване на правните и фактически основания за издаването му, посочено е изрично и размера на публичните вземания, установени изискуеми, във връзка с което е постановено, длъжника, вида на наложената обезпечителна мярка и размера и. В хода на производството са събрани достатъчно доказателства, от които се установява и обезпечителната нужда, а именно липсата на активи на длъжника-движими и недвижими вещи и банкови сметки, удостоверени с писмени доказателства-справки от банки, НАП и Службата по вписванията, върху които да бъде извършен заповед, различен от наличните парични средства, установени в каса, по смисъла на чл. 204 от ДОПК.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира събирането и изпълнението на задълженията за данъци или за задължителни осигурителни вноски.

По аргумент на чл. 195, ал. 1 от ДОПК, подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, в случая с данъчни декларации, като във вр. със същите може да се приложат и предвидените в ДОПК обезпечителни мерки и изпълнителни действия. В тази връзка, следва да се посочи, че в разпоредбата на чл. 209, ал. 2 от ДОПК са регламентирани изпълнителните основания, при наличието на които може да бъде предприето принудително изпълнение, като съгласно т. 2 от същата разпоредба - изпълнително основание представлява и декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски.

Приложима относно обжалваното ПНОМ е разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК, която предвижда, че обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното вземане. Съдът приема, че това основание е безспорно установено за процесния случай, доколкото е безспорно установено, че не са налице други активи на длъжника, върху които да се наложи обезпечение и съответно да се предприеме изпълнение върху него.

Постановлението е издадено след като е съобразено, че ще е невъзможно събирането

на установеното и изискуемо публично вземане по изпълнително дело №231359941/2023 г. по описа на ТД на НАП С. в размер на 83 979,59 лв. към датата на издаването му – 23.10.2023г. Установено е в хода на съдебното производство, че на 23.06.2023г. е връчено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК изх. №С230022-048-0062696/12.05.2023г. в което публичните задължения на длъжника са индивидуализирани. Установено е, че не са предприети действия за доброволно изпълнение, което обосновава налагането на обезпечителната мярка.

Обезпечителната нужда представлява абсолютна предпоставка за налагане на обезпечението, а невъзможното или значително затруднение за събиране на публични задължения, представляват кумулативни с обезпечителната нужда алтернативно дадени предпоставки, наличието на една от които, обосновава мотивирано и обосновано решение за налагане на обезпечителната мярка. В разпоредбата на чл. 198, ал. 1 от ДОПК са изрично посочени четирите способа, чрез които се извършва обезпечението: 1. с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб; 2. със запор на движими вещи и вземания на длъжника; 3. със запор на сметките на длъжника; 4. със запор на стоките в оборот на длъжника. По своя характер парите са родово определени движими вещи, поради което и доколкото нормата на чл. 204 от ДОПК, допуска принудително изпълнение върху налични парични средства, то е допустимо и налагането на обезпечение върху същите, по смисъла на чл. 198, ал. 1, т. 2.

Въз основа на установените по делото факти, съдът намира, че публичният изпълнител е обосновал обезпечителната нужда от налагане на запор на налични парични средства, поради което и възраженията на жалбоподателя за необоснованост и немотивираност на оспореното постановление са недоказани и необосновани.

Изброяването на обезпечителните способности в нормата на чл. 198, ал.1 от ДОПК, не е по поредност, като публичният изпълнител взема решението за вида обезпечение, по целесъобразност и приоритет има възможността, с оглед защита на публичния интерес, да се приложи обезпечителна мярка, с възможно най-висока степен на ликвидност, каквато имат паричните средства в брой или по банкови сметки. Установяването на обезпечителната нужда и кумулативната предпоставка, че събирането на бъдещи вземания на държавата ще е невъзможно и значително ще се затрудни, се установява и от съда, с оглед преценка относно размера на публичните задължения и имущественото състояние на жалбоподателя. Неоснователни се явяват възраженията за незаконосъобразност на постановлението, с оглед процесуални нарушения поради необоснованост на акта, с аргументи, изведени от последващи действия на публичния изпълнител, посочени в жалбата. Преценката за вида на обезпечението е по целесъобразност и гарантиране висока ликвидност на активите, които обезпечават вземането, за които свои действия-публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност, а по отношение на вида на обезпечението-преценява в условията-на оперативна самостоятелност.

Въз основа на изложените мотиви при контрола за законосъобразност, съдът прави извод, че същото е издадено в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити, като са конкретизирани по

аргумент на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК основанията за издаването му – изрично е посочено образуваното изпълнително дело, размерът на публичните вземания и правните основания по ДОПК за налагане на обезпечението. Не се констатира нарушения на административно-производствените правила, обосноваващи отмяната на акта на това основание.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения, като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В случая, липсата на доброволно погасяване на задължението и неговия реално установен размер е обосновало преценката на публичния изпълнител за затруднено събиране на дължимите суми. В този смисъл преценката му да наложи обезпечителни мерки е мотивирана, фактически и правно обоснована. Предпоставките са изпълнени и публичният изпълнител е длъжен, респ. има правомощието, да наложи обезпечителните мерки по чл. 198, ал. 1 от ДОПК, изчерпателно посочени в закона. Законът допуска обезпечаването на публичното вземане да се извършва с налагане на заповед върху движими вещи-налични парични средства.

Съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5 от същата разпоредба. При определяне на обезпечителната мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда на публичния взыскател, така и мярката да не обременява прекомерно интересите на длъжника.

Видно от извършена справка от ПИ в информационната система на НАП, дружеството има регистрирани 3 бр. фискални устройства. В мотивите на ПНОМ е описана установената, запорирана и иззета наличност в касата на обект Заложна къща „Берекет“, [населено място], [улица][жилищен адрес] маг. 2, в размер на 79,76 лв., по фискално устройство №DY554110. От отпечатан Дневен отчет от същото ФУ се вижда, че са налице служебни въвеждания и служебни извеждания на суми от ФУ, като общата наличност към часа на разпечатване на отчета е 79,96 лв., която е и иззета и .внесена по сметката за принудително събиране.

Съгласно разпоредбата чл. 208, ал. 3 от ДОПК решаващият орган, съответно съда, отменя обезпечението, само когато се установи, че са изпълнени изискванията по ал. 1, изречение първо, т. е. ако публичните задължения са платени в срок или актът, с който са установени, бъде отменен, или изменен по установения ред. Съгласно чл. 208, ал. 3 от ДОПК, решаващият орган отменя обезпечителната мярка и ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа – по аргумент от чл. 199, ал. 2 от ДОПК. В

процесната хипотеза няма представено обезпечение в някоя от посочените форми.

Съгласно чл. 221, ал. 1 от ДОПК, когато задължението не е изплатено в срок, публичният изпълнител пристъпва към изпълнение, като е длъжен да изпрати на длъжника съобщение, с което му дава 7-дневен срок за доброволно изпълнение. Съгласно чл. 221, ал. 4 от ДОПК в случаите, когато не са наложени обезпечителни мерки, принудителното изпълнение върху вземания на длъжника и върху негови движими и недвижими вещи започва чрез налагането на заповед, съответно чрез вписването на възбрана, с постановление на публичния изпълнител. Съгласно чл. 195, ал. 1 подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, като в, ал. 3 е описано, че обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че решението, с което е потвърдено обжалваното постановление, е издадено в съответствие с целта на закона, формулирана в чл.195 ал.1 от ДОПК. Оспореното решение е издадено от компетентен орган.

В хода на производството по издаването на оспорения акт не са допуснати процесуални нарушения. Решението на териториалния директор е и обосновано. То съдържа мотиви, както и посочване на доказателства, въз основа на които е взето решението. С тях е установена фактическата обстановка, обсъдени са възраженията на жалбоподателя и са направени съответните правни изводи, послужили като основание за издаване на решението. Както в хода на административното производство, така и при съдебното обжалване, жалбоподателят не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в съответствие с чл.197 ал.3 от ДОПК, за да бъде отменена вече наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че оспореното решение на териториалния директор на ТД – С. на НАП е съобразено с приложимото материално право, не се констатира процесуални нарушения и не противоречи с целта на закона и принципите на АПК, поради което и не са налице предпоставките за отмяна на наложената обезпечителна мярка.

С оглед изхода от спора и направено искане-на ответната страна

се дължат разноски, в размер на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100.00лв.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на „ЗАЛОЖНА КЪЩА КОНЕКТИВ 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с управител М. Т., срещу Решение № ПИ-85/18.03.2024г. на Директора на ТД на НАП-С., с което е отхвърлена жалбата на дружеството като неоснователна и е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПОМ/ с Изх. №С230022-022-0076598 от 23.10.2023 г., издадено от Б. Й., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „ЗАЛОЖНА КЪЩА КОНЕКТИВ 22“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с управител М. Т. и адрес : [населено място], [улица], да заплати на Териториална Дирекция на Национална Агенция за Приходите, сумата от 100 /сто/лв., представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.

Р. е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

СЪДИЯ: